

STRIX

UTGIFVARE ALBERT ENGSTRÖM

*Tål intet ont i världen
men var glad åt allt godt.*

De båda Tivedsgubbarne Johan i Bäckafallet och Petter i Bytorpet voro goda och oskiljaktiga vänner. De råkades ofta och upplivade sina gemensamma minnen, och dessa voro många, ty Johan och Petter voro jägare båda och hade alltid hållit tillsammans i ljuvt och lett. Många, många älgar hade de fällt i de stora Tivedsskogarna, de flesta på annans mark och på olovlig tid.

Nu voro de emellertid gamla och orkade icke som förr gno med sina bössor. Johan blev illa sjuk, hade mycket svåra plågor och jämrade sig högt, där han låg i sin säng, varvid den gamle gode vännen och jaktkamraten troget vakade. När det så var som värst för Johan och Petter såg hur vännen vred sig i sina plågor, sade Petter, i det han lutade sig över sin lidande vän:

— Om du vell, Johan, så ska ja skjuta dej!

Man vet inte vad Johan svarade, men han dog inte den gången. Det är gott krut i de gamla gubbarna i Tivedens skogar, vilket denna lilla historia i någon mån torde styrka.

"Som en dans"
går rakningen med
HYLIN'S RAK-CREME "RAKIN".

Tjugoåttonde årgången.

N:o 46. Den 12 November 1924.

Pris 25 öre.

Professorn: — Nu kommer jag ihåg, vad det var jag glömde. Jag skulle gå till tandläkarn i dag.

En »kärnkarl».

Herr Fabian Månsson, riksdagsmannen och författaren, »f. d. järnvägsarbetaren m. m.» har sedan länge varit beundrad som en folklig kraftkarl, ja en riktigt jättelik figur då det gällt att representera själva urmärken i den djupast liggande svenska folkkärnan. Hur får man ett så vackert rykte här i landet? Jo, man står till exempel i riksdagen och ber sina kamrater där »veta hut», sådant är *mycket* effektivt. Visserligen kunna åkare emellanåt använda den där sympatiskt folkliga krafttermen då de ryka ihop i gathörnen, men det blir ju en helt annan sak. Att stå och säga det i riksdagen, det är det som är det fina! Ser man inte liksom en förkroppsligad bild av folkets majestät då man hör så sunda och kraftiga utbrott i en parlamentssal?

Nu senast har herr Månsson låtit höra av sig genom att kalla alla de svenska medborgare som inte äro kroppsarbetare för »borgarsvin». Ett nytt imponant utbrott ur den folkliga vulkanen Fabian Månsson, och förmodligen blir väl detta utbrott, liksom de föregående i ungefär samma stil, mycket beundrat . . .

Sluta upp med de där teaterföreställningarna, bästa herr Månsson! Vi kan det där nu. Följ Herman Lindqvists och andra duktiga arbetsledares exempel och tala ett hyfsat språk — det börjar ändå gå upp för lite var att genialitet och grovhet inte alls behöver vara samma sak. Herr Månsson anklagar vidare de svenska arbetarna för att inte vilja kroppsarbeta längre, och gycklar med »borgarsvins» rädsla för den sortens arbete. Men själv slutade herr M. att kroppsarbeta för över 20 år sedan! Man förstår hur skrämde herr Månsson då blev för kroppsarbetet då han, trots sin nu muntligen affischerade kärlek till kroppsarbetet, inte under alla dessa tjugo år har kommit sig för att börja kroppsarbeta på nytt! En ohygglig och långvarig skrämelse. Vad som emellertid för herr riksdagsmannens del räddar situationen är tydligen att han allt jämt *skriver sig* — »f. d. järnvägsarbetare».

Det finns kärnkarlar!

Borta bra men hemma bäst.

En hel del konstnärer och konstnärinnor bli i våra dagar berömda för allt möjligt utom vad som hör till deras yrke. Till exempel för att ha trevliga och komfortabla hem. Den genren är mycket tacksam, ty stora foton från salonger och matsalar göra sig så bra på söndagsnumrens uppslagssidor. Det behövs inte så mycket text då. Man kan gott säga att en hel del artister äro mest berömda för sina hem: Deras tavlor hör man talas om mera i förbigående. Ställa de någon gång ut, bli vanligen recensionerna synnerligen matta. De äro då inte på sin mammas gata. Nej, det är hemmens byråar, porslin, utländska skulpturer och mattor, smakfullt dekorerade hallar och tamburer, som utgör själva kärnan i deras konstnärsskap.

— Där går artisten X. En pryddig karl. Det skall ju vara en stor konstnär?

— Hm! Några *tavlor* har man just inte sett av honom . . . Men vilket schangdobelt hem! Åh, det skulle du se. Charmant, helt enkelt! Såg du inte i sista söndagsnumret — ???

En plats för sig.

En författarinna ger ut en bok och får en lång recension i en daglig tidning. Den långa recensionen innehåller praktiskt taget bara anmärkningar och kritik, ja man tycker sig vid läsandet av recensionen höra hur anmälarens käkar knakat av gäspningar då han på ämbetets vägnar satt lutad över den ledsamma lekturen. Detta hindrar emellertid inte att recensionen slutar så här: »Trots alla invändningar som äro att göra intar ändå författarinnan en plats för sig inom vår litteratur.»

Man undrar bara: Vilken plats? Det kan väl inte vara någon annan plats än skamvrån? Eller kanske saken är den att det för närvarande finns så rasande gott om »platser» inom svenska litteraturen att vem som hälst kan få sig en anställning där?

Besynnerligt ser det ut!

Olämpliga skulpturverk.

En mecenat uppträdde och erbjöd sig bekosta Norrbrolejonens uppförande i brons. Förslaget möttes genast av opposition, en kritiker skrev redan dagen efter sedan anbudet gjorts och påpekade i en lång artikel dess olämplighet. Hans argument träffade emellertid inte själva grundorsaken till varför de vatikanska lejonerna inte passa på Norrbro. De båda lejonerna voro — det är *detta* som gör dem olämpliga att resas i Stockholm — ett par konstverk av prima slag. Som djurskulpturer världsberömda. Vad innebär så detta? Jo: De kunna inte som konstverk kritiseras . . . Herrar kritiker skulle stå arbetslösa inför dessa charmanta verk! Allmänheten, som visserligen inte utan anledning fått vanan att genom tidningsinsändare gruffa på uppförda skulpturer, och förälskat sig i denna vana, skulle heller inte ha något att öva sin spydighet på i detta fall . . . En sådan situation vore ju onekligen allt för mattsam! Allt för outhärdlig! Harmen skulle inom kort börja koka över inför dessa båda verkligt sköna verk, som — tyvärr! — inte alls lämpade sig för kritik — — — Bort med lejonerna alltså! Och fram med Eldh och Milles och allt vad kärnpojkar heta!

L. K.

DRICK PORLA BORDSVATTEN

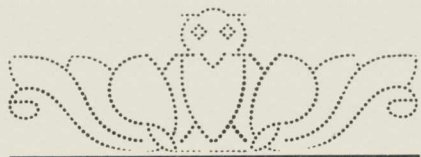

Gustaf Nyman
1914

Brukspatron Blom, stark cyklist, skall in till Hedemora. På vägen upphinnes han av en bondpojke, men det går hans ära för när att bli omkörd, varför han ökar farten. Som remmar ligga de båda efter vägen, svettdrypande och sneglände på varandra. Då en halvtimme gått, säger bondpojken:

— Jag tror vi hinner. Dom stänger int' förrän klockan sex på bolage!

T E A T E R

Svenska Teatern. Vad kvinnan vill.
Tor Hedberg har haft ett gott uppslag som roat honom i två akter men Johan Ulfstiernas och Karlavagnens diktare tröttnade på leken och därför gick det som det gick. Första aktens Gösta Ekman kände man inte igen under pjäsens gang men det var inte hans fel. Herrskapet Brunius skötte sig som vanligt och Stina Hedberg spelade backfisch. Var det meningen?

Oscars-Teatern har fått trumf på hand. *Frasquita* kommer att dra folk hela vintern. Främst tack vare Naima Vifstrands temperamentsfulla zigenerska. Den norske tenoren sjunger väl och vackert, men spelar ganska illa. För övrigt bra.

Samuelson.

Gösta Törneqvist.
1924.

Fadern: — Dig blir det ingenting utav. Jag har försökt få in dig i posten och i tullen. Inte ens till militär duger du. Nu aterstar ingenting annat än att du får resa till Amerika och gifta dig med en galen miljonärsdotter.

Den förhoppningsfulle sonen: — Men varför ska hon vara galen?

— Jo, hon måste naturligtvis vara galen, om hon tar dej.

Vid opasslighet

och särskilt dagen efter är det välgörande och uppfriskande att dricka ett glas

Fruksalt-Samarin.

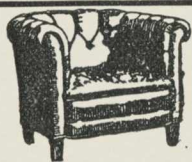
det utrensar osunda och skadliga samlingar från kroppen och uppfriskar blodet, det ger välmående och vigör. Pris pr fl. kr. 2: 50. Säljes å apotek, drog- och färghandel m. fl.

Cederroths Tekn. Fabrik, Stockholm.

KOSTYM BLUS KJOL KAPPA KLÄNNING

BLIR ELEGANT
KEMISKT TVÄTTAD
EL. FÄRGAD HOS

**ÖRGRYTE
KEMISKA
TVÄTT- & FÄRGERI
B
GÖTEBORG**

F. SVENSSON & C:o

Möbler i alla stilar o. prislägen — Konstnärligt utförande.

Utställning: Mästersamuelsgatan 5.

Lappgubben Hojka beivstar ett läsaremöte. Efter predikan går predikanten ner bland åhörarna för att fiska. Kommer så till gubben Hojka.

— Är ni ett Guds barn?

— Nää.

Har ni aldrig någon gång känt er rörd?

— Nä, jak kan int' minnes, jo, dä va så rätt, dä, dä va en gång Jon Svensson i Sör-Åsele hade fått hem en ankara Jamajkarom, å så sa han: — Hojka, Hojka! Slå på, slå på! Da va dä som jak nästan kantes bli lite rörd.

Materien och anden.

En dag kom min vanartige vän inspringande till mig med morgontidningen i högsta hugg. Blek och förvirrad i anseende till hår och uppsyn, skrek han, i det han vecklade upp bladet:

— Kan du tänka dig en sån skandal: *Goethe är ur leken*.

— Är du alldeles förbannad — är Goethe ur leken? Det *kan* inte vara sant. Goethe, som litteraturokt . . .

— Nej, jag *vill* inte tro det heller, fast här står det med stora rubriker över ett tyskt telegram.

Låt mig se!

Nej, jag måste ut och kontrollera uppgiften i andra tidningar. Det kanske är tryckfel.

Han rök till sig tidningen, och borta var han som en virvelvind. Men jag satte mig ner vid skrivbordet och började grubbla. Goethe ur leken — det var då också en underlig rubrik på en litterär nyhet. Och inte brukar man skicka telegram om sådant lika litet som om boksuccèsér eller författarekonkurser. Men jag hade ju med egna ögon, hunnit skynta telegrammet, och det fanns inget tvivel.

Men vad var då meningen med detta fnoskiga: Goethe *ur leken*? Hade Goethe någonsin varit *i leken*?

Knappast under sin livstid. En häftig, men kort Werther- och Götzfeber, och så var den stora publikens intresse slut. Hans Egmont, Tasso och Iphigenia lästes endast av några få invigde, och hans förakt för publik och kritik växte med åren till en sådan höjd, att när han 80 årig hade fullbordat Fausts andra del, så slog han in manuskriptet i ett paket, som förseglades med sju sigill, vilka icke finge öppnas förrän efter hans död.

Goethe ur leken! När diktaren 1787—90 lät utgiva sina samlade skrifter hos Göschen i åtta band, erhöi han med knapp nöd 2,000 thaler, d. v. s. ungefär 5,340 kr. i honorar. Han ville ha mer, men förläggaren bromsade. Inte underligt för rätten, ty upp lagen samlade inalles 602 subskribenter, och Göschens förlust på Tysklands, kanske hela jordens störste diktare uppgick till 1,720 thaler eller efter samma beräknings grund 4,592 kr. 40 öre, d. v. s. inemot samma summa, som skalden fick.

Förmodligen verkar detta skrattretande på nutidens förläggare, vilka skulle slåss om att få betala en liten förmögenhet för en defekt samling av Goethes ännu utgivna tvättnotor. Men den skrämmande sanningen är, att *realiter* är Goethe i dag vida mer ur leken, än han någonsin varit. Alla ha de 40 små banden på sin hylla, men ingen läser dem, utom en och annan

Eleganta Dam- och Herr- Skodon

**i P. G. Lagerströms
SKOAFFÄRER**
Jakobsg. 18 och Drottningg. 9

Lilla syster (3 år frågar sin bror (5 år): — Men vem städar och bäddar till Gud?
Brodern: — Åh, vad du är dum! Du kan väl förstå, att det gör jungfru Maria!

sinnessvag litteraturocent. Och om Faust eller Wilhelm Meister i dag inlämnades anonymt till en förläggare, skulle de refuseras på stående fot. Sammalunda i en roman eller dramatisk pristävlan. Goethe — nota bene om ingen visste, att det var han, vilket jag inte alls håller för otroligt — skulle försvinna i skuggan av Gula paviljongen och hr Karl-Gerhards senaste. Så otroligt förflackad är tidens smak — så otroligt materialiserade äro våra förläggare.

Goethe ur leken! Det behöver man sannerligen inte gnista över jordklotet. Grundligare, än som skett, har det andliga aldrig detroniserats under mänsklighetens skummaste förfallsperioder. Goethe ur leken — ha ha!

Jag skrattade högt för mig själv — som jag trodde. Då hörde jag bakom mig min vanartige väns röst:

— Men vad i jisse namn flabbar du åt? Och vad skriver du där för dumheter? Jag har stått en lång stund och läst ditt manus över axeln på dig. För resten; stavar han Göthe med bara ö på modernt vis. Men vet du varför han blev diskvalificerad.

— Diskvalificerad?!

— Jo, han hade brutit mot det internationella motorcykelsyndikatets amatörregler och betraktas nu som professionel.

— Nej, dra nu förbi faen! Här har jag setat och grubblat över anden och materien en hel spalt för många

vackra kronor, och nu kommer du och tar brödet ur munnen på mig.

— Ja, där ser du, att man skall läsa sportavdelningen *ordentligt*, inte bara rubrikerna.

— Nu kör jag ut dig. Seså — — —!

Men det jag skrivit står jag vid.

Den inbitne.

— Säg fru Karlsson, generar er röken från min cigarr?

Barnängens

Parba
raktvål

Barnängens

Parba
raktvål

Barnängens

Parba
raktvål

Barnängens

Parba
raktvål

Barnängens

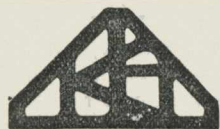

Parba
raktvål

Barnängens

Parba
raktvål

ALLA HERRAR köpa

Karlskrona Hattfabriks

HATTAR

Garantimärke

Vänd Eder
till oss vid
köp och för-
säljning av
böcker!

Begär
kataloger!

Baron Oxhjärna och greve Panksköld ha varit ute och firat den förres stamfars minne ganska tappert. På hemvägen sammanträffa de med plebejerna Pettersson och Olsson, även de något förfriskade. Presentering och löften om vänskap. Panksköld stramnar emellertid till och vill draga sig tillbaka, men Oxhjärna invänder: — Det göv ingenting, bvov, föv vi minns de i alla fall inte i movvon.

Vi.

Det är tyst och stilla inne på Gökklockan. Här och var en gäst. Nu och då prasslar en tidning. Eller smäller ett sejdellock.

En vaktmästare står lutad mot dörrposten. Till synes försjunken i djupa, dystra tankar.

Jag vänder mitt blad. Det är en aftontidning, som jag läst flera gånger. Det regnar där ute. Jag hör huru det pickar i stuprännorna och huru det susar mot fönstret.

Där ute hasta människorna. De ha bråttom hem, Klockan ovanför disken slår något. Eller riktigare den ropar: hu—hu—ku—ku. Den lilla fågeln är riktigt roligt att se på. Den åker ut och in, in och ut. Ku—ku—hu—hu.

Dörren öppnas.

En man kommer in. Han bär en liten låda under sin arm.

Han stannar vid mitt bord.

— Vill min herre köpa något?

— Nej tack säger jag.

— Kängsnören?

— Nej tack.

— Hängselstroppar?

— Nej.

— Armhållare?

— Nej, tack —

— Säkerhetsnålar?

— Jag har ju sagt att jag ingenting vill köpa.

— Tvål? — Bara femtio öre!

Köpmannen skakar sitt grå hår. Hans blick vilar på mig. Den är frågande. Pockande. Allvarlig.

— Det är en fin tvål, säger han till slut.

Jag beslutar att icke köpa.

— Jag har köpt tvål i dag, säger jag.

Han går sin väg.

Jag vänder bladen i min tidning. Vaktmästaren kommer med en ny sejdell.

Göken hoppar ut två gånger.

Ku—hu—hu—hu — —

Då kommer *Hon* som jag väntat på.

— Har du väntat länge? säger hon.

— Nej, bara en timme, säger jag.

Hon tänder sin cigarrett. Vi prata om ditt och datt. Men så kommer den gamle handelsmannen och går förbi vårt bord.

— Hör du, köp något av honom, han ser så trevlig och snäll ut, säger hon.

Den gamle stannar vid vårt bord.

— Ja, köp något av gubben, säger han, och räcker fram en tvål.

Jag tar upp en femtioöring, och lägger den på bordet.

— Var så god, säger jag.

Min blick möter den gamles och han säger milt och stilla:

— En krona kostar tvålen. —

Han får en krona.

Hon, som sitter vid min sida säger:

— En krona, det var dyrt.

— Ja, säger jag, men han är ju gammal. —

Hon ser på mig och säger med kärleksfull röst:

— Vad du är god Otto! —

Jag tänder en cigarrett, och smuttar på mitt glas och säger vårdslöst:

— En bagatell. —

Men då hoppar göken ut ur sitt lilla rum och ropar sitt hu—ku—ku—hu. Och vaktmästaren, som står vid dörren säger till sin kollega:

— Jag tror gökfan skratta. —

O. Munter.

“Crème de Cholepalmine”

ANTISEPTISKT HUDMEDEL

1 tuber à kr. 1:— o. 60 öre.

Säljes å apotek, av parfym-,
speceri-, sybehörs- & Färg-
handlare, perukmakare m. fl.

Winborgs Senap och Winborgs Såser
på alla restauranter.

F. WOLFF & SOHN KARLSRUHE

**Kaloderma
Rak-
Tvål**

STÅR GENOM SIN TILLSÄTS AV KALODERMA
CRÈME FRÄMST BLAND SAMTLIGA RAK-TVÅLAR

RÖDA SIGILLET
Kvalitetshalsdukar

Det
är
klart
att

CENTRALTRYCKERIETS
STÄMPLAR
ÄRO ÖVERLÄGNA
ALLA ANDRA!

OMEGA
Världsmärket

"Hej pojkar, de' här
gummikängorna klara
alla vattenpussar!"

Med

**GISLAVEDS
SNOWBOOTS**

med helgummiskaft kan man
hålla skolpojkar och flickor
torrskodda i alla väder.

SLIPNING

av rakknivar etc. utföres
av Bergs Bolag, Eskils-
tuna. — Guldmedalj:
Sthlm 1897, Paris 1900.

30 öre pr stor ask eller stor tub.

En herre,
som är nogga om sitt yltre,
väljer

MALMÖ

de överlägset välsittande.

Det bästa groggvattnet

är Minéralés Lindeux, tillredes utan något besvär, 23 öre litern, erhålles
å alla apotek. 1 ask (12 paket = 12 liter) 2:75 kr. Postord. exp.
från Apoteken Vasen, Stockholm, Lejonet, Malmö, Kronan, Göteborg.

Divi
Kudcrème-tvål

En tvål med den dubbla egenskapen
att rena huden och göra den vacker.

TRETORN

Helsingborgs Gummistövlar

— Överträffade i hållbarhet —

För gossar och flickor äro under höst, vår och vinter våra gummistövlar den mest praktiska fotbeklädnaden vid promenad, lek och sport.

HELSEBORG
GUMMIFABRIKS
AKTIEBOLAG

Att vakna
sent på
morgonen

gör inte den oundvikliga rakningsproceduren mera älskad. Men när man jämför gammaldags tålmodsprövande metoder med en Mennen-raking så måste det erkännas att olägenheterna äro reducerade till ett minimum. På några minuter och fullständigt smärtfritt uppnår Ni ett idealiskt resultat med

MENNEN'S

RAK-KRÄM
Tag därefter litet

MENNEN'S

TALKPUDER för män
på skäggbotten och Ni skall erkänna att Ni äntligen funnit
Edra rak-utensilier

Kan Ni ej erhålla MENNEN hos Eder handlande skriv till oss direkt.
General-Agent
A/B GUSTAF ENEQVIST
Vasagatan 15-17 — Stockholm

Till salu hos välsort. urmakare

AUGIER FRÈRES & Co

COGNAC

FRANKRIKES ÄLDSTA
COGNACSFIRMA
GRUNDAD 1643

H. M. Konungens av Sverige Hovleverantör.

Samtliga kvalitéer utgöres av finaste cognac, och åtföljes varje sändning av accout régional (officiellt intyg), som garanterar perans absoluta äkthet

Blidka henne med en kartong
Cloetta-konfekt.

Ni ämnar köpa höstrock

— gör då ett besök i vår herrkonfektionsavdelning, där Ni finner Skandinavians största urval av

Ulstrar och Paletåer

i prislägen från

Kr. 55:—

Vår egen välkända tillverkning.

Paul U. Bergström A/B

74-78 Drottninggatan 74-78

Vid trötthet, sömnlöshet och alla svaghetsstillstånd hos både vuxna och barn äro

SPIEKERS
SANOKAPSLAR

utomordentligt verkningsfulla.

Älsta nerv- och muskelskraft, livsnad och energi. Läger om 20 kapslar Kr. 4:13 å alla apotek och droghandlare eller exp. perlofitt pr. postkort från undertecknade Harald Westerberg & Co., Göteborg.

19 F 79

Fröberg's
Stämplor
äro bäst

Priskurant gratis på begäran

JOHN FRÖBERG'S STÄMPELFABRIK
FINSPONG

Bäst är

FICKURET

Zenith

NUTIDENS SÄKRASTE TIDMÄTARE
SÄLJES HOS ALLA URMAKARE

Kontorsmaskiner

repareras
bäst hos

Robert Svensson & C:o,

Vasag. 38
Norr 879